

98
Sed eis ad educendum et recipiendum; ead virtus illius ad ag-
pendulum et levigandum et discurrendum. qd. si nō admittimus di-
versas virtutes partiales in his exemplis, sit unicam Cur et nō
admittemus eandem et unicam unioem ad uinculum manū et
pīam, pīsentim Iūio deficiat - uinculum duorum extreborum -
Sicut ad denocat agent et effūm, uīo pīam et obtūm.

¶ qd. in opere admittente
relaciones ex una rei distas à suntis classis duplex velatio altera
funti ad eum, altera sibi ad suntum: qd. est debitis duplex, al-
tera me ad pīam, altera sibi ad manū. ¶ 1° me nō admittit
re relaciones distas, ut alibi pīo faciente ex pīfido aperiam.
¶ 2° admisso ante, nō Itām pars nō ē potenda a sufficie
relacione qd. ē - modo hinc ad aliud - : qd. suntum sit ordinari
ad eum qd. unicam relationem, et tuis ad suntum qd. altiam: at uīo
- est uinculum duorum extreborum - qd. duo extrema optime sunt
uinculare qd. unicam unioem; Et firmo uinculum in unioē hyper-
tia, qd. sit unica potest uinculare duo extrema: id hinc has heat
unam relationem ad unum eum, et unum hunc heat relationem nō
ad humanitatem: qd. unica unio potest uinculare duo extrema, et
una relatione nō potest referre ipsa duo extrema. ¶ sufficiens re-
lationis -

Solutiōnē alia argūa.

Habenus respondimus. Qd. qd. patet sursum, restat sibi
societas. ¶ Nō qd. qd. qd. ad huc 1° Unio ē uinculum duorum extreborum
qd. ex iūo interius actionis nō magis se tenet unio ex pīe unius, qm ex
ex pīe alterius extrebi: qd. sit partialis adorari in uno et partialis
in aliis. ¶ sed nō Itām qd. qd. potest unio ē uinculum duorum
extreborum et in hī pīi, et suborari in uno extrebo: Sic virtus
Magneti uinculat duo mō se, namq; ferrum et magnetum, et tri-
pīt gemitus ex pīe magnetis; iste extrebus ē in Petro. Deinde

Deinde inheret et unitus suo extremitate actionis et dubitum, et
in hoc inheret. Ita ex parte accentus f° cum m° .

Praterua unio hypostatica est perfectissima
unitas ut est unus physis unus et spiritus. Sicut Unitas ex simbolo
I. Etiam. ibi. — Sicut anima rationalis et caro unus est homo, ita Deus et
spiritus unus est Christus — et triunus hypostatica. Non collocari ex parte unitatis.
propter unitatem naturae unitatis pars sit ex parte unitatis extremitatis. Si-
cuit unio hypostatica quod una unitas duo extrema pars sit ex parte
unitatis id est unitatis.

Reg. 1. de f. 1. h. unitas dicitur unitate
unitatis. Vnde noster filius dominus unus est unitatis. Certe manus huma-
norum phantasiam non habent nisi fide et fides dominum esse uer-
itatem. ac propter unitatem unitatis nam haec propria est fidelis-
tatem. Dominum est separata ab unitate. q. illius opposita est uera
phantasmam est unitatem unitatis — neque enim per medium potest
invenire ueritas phantasiam — est unitatum et non est unitatum. • Di-
cet. Ne dicitur unitum illud extremitum in quod substantia unio. sed
unio hypostatica non substantia in ipso. q. non dicitur unitum unitatis. sed
unitatis ipso.

¶ negat magister et ergo a thomae. si illa unio
hypostatica crederetur ad hanc unitatis unitam ipso? non potest negabit
q. et hoc hec unitas supponitur in substantia in unitate sicut
erit crederetur et indegenit ergo uocari. Et non uocari in dubio non facit
effectum uniendo. Ita hoc hec unitas unioem. q. est quod uinculum.

Vulg. Unio hypostatica recipitur in unitate. et
non in dominio ipso. q. est unus unitatis ad ipsum. Et ipso ad unitatem.
Reg. ad hanc Unio hypostatica est extrica dominio ipso. q. illud unit
unitatis. Et negat thomus nam illa unio physis est intrice attingit
substantiam domini ipsi. non ergo in ratiore substantiae. sed in ratiore sui intricci.
aliter dominum ipsum non est magis unitum unitatis quam substantiam pote-

99

Quod e' falsum nam n' pot' negari qd' ibum sit unitum phyle
et humate et n' intata in l'age. Sicut ist' a' est in dico
bro qm in illo recipiat, ita et unio hypothetica e' unita. Pino
ib' in r'ce tri. Ita in illo recipit in r'ce d'ucti. et Jane haec e' cois
qm in Theslgyz? M. L. F. C. H. u. a' Dicarnade Q. t. a' n' 4°
q'ad in Istrum tentat I. C. p' de Allegans Q. Thom. q' reua
n' sicut uniu' hypotheticam e' extircam pino ib' in r'ce tri
sita in r'ce d'ucti; qd' n' est a'ferens.

Inst. Unio hypothetica e' assumptionis
ad substantiam. Ita haec huma sicuti assumptione qd' haec sit substantia uni-
ta. Per retrinendo argum. Unio hypothetica e' assumptionis sit ib' ibum
assumptionis substantia. qd' sit ibum unus e' substantia unitum. Dices
n' valere hanc statim qd' ibum e' assumptionem actiue et substantia assum-
pta p'ficiat. Sic infero. qd' ibum e' actiue unitam et sub-
stantia p'ficiat unita, ac p' d'ni. h'c'nt' intentum, qd' tunc substantia
qm p'ficiat ibum mutatis urinans. Substantia in r'ce ubi p'ficiat
r'ce unionis, e' p'ficiat ibum in r'ce tri. intentione uniti substantie. Unde
n' e' id e' unitam arg' e' assumptionem, nam ibum. D'num. I. d'. S.
t'c'ris orationis n' dicitur assumptionis sit unitam qd' hoc nihil dicit
h'c'nt' excellentia p'ficiat.

Fog. 2° relao n' dicitur r'ce aux ex-
tremor, qd' e' lat' in uno extremo. qd' e' et unio n' dicitur uniculum
duorum extre'morum; si e' a' identificata uno extremo. Et 1°. Nobis
e' alius uniu' subiectus in r'ce extremo. At 2° e' mesius,
relacionem d'haec r'ce aux extre'morum, qd' n' se duo extre'ma. ut
referuntur. Sicut a'leg'nat' relao ex p' e' unius extre'mi, et n' re-
pondet ex p' alterius: ut p'get in relac'ibus n' mutuis: qd' relac'
ri b'c' defineretur - r'ce aux extre'morum. Ita unius ad aliud.
Cest n' unio qd' e' uniculam r'ce, qd' n' pot' unum uniri qm
uniatis alterez: qd' qd' e' uniculum r'ce, au p' d'na bona p'ficio.

Sed ne valet argum. de relatiois ad unios quae collaterales et gen
erorum non attinentes intrice diuum: At uero unio est gen. physice intri-
ce afficiens utrumque ex extremis alterum per medium subi; alterum per
medium si in nostra opinione, et in Ista. Et marriage i. gloribus utrum-
que ex extremis affect in ratiōne subi; ita est de ea unio? Ita in-
telligi distinet dicit deo et pao in agentiis et patientiis.

Colliget, pari modo phrasandum esse in ipso
integrali, in quo est admittenda est unica unio, et hoc tam in opinione
ponente Itinum ex illis indiscutib; qm in In. q' illud ponit
ex pluribus diversis. Et ratiōne huius est quod haec unio est e' uniculum
ratiōne extremer. q' unio pot. copulare et unire in se alio indi-
viduum, s' duas per divisiones ad faciendum totum integralem.

Instabat: nō datus maior pars cum haec
unio parati ex pē. unius, qm ex pē alterius dividit: q' sit dari
duo per unio una q' se habeat. ex pē unius et alii q' se habet ex
pē alterius dividit. Quod est in opinione Et marriage eandem univem
colocari in utroq. individuali aequaliter non habet vim argumentum. Quod
ad secundum primum determinare ex q' pē deat collocari illa
unio, nam sicut ad secundum spectat ut statim deesse tam
2am q' ad indicium. Sic ad secundum ut autem non est spectabilis eva-
re pē. Itinum, in q' sit pē. unio ut uniculat illa suo ex
tempore.

SECTIō. III.

Ex q' pē deat collocari unio in compo physico.

Queritur 1. in quam extremitate deat dubitari unio in ipso physico, in
mixta an in pura? Et collaudam esse in sua ratione in tubis et tant
vandalam esse ad mixtam. Ita sponde M. D. et F. Vasq. Valois. Et ga-
geris in generale concupiscentia intendit reducere pē. qm curat uni-
re mixta: q' unio posse ex pē. ipsius pē. sicut dicitur etiam
ex

Ex p̄e fr̄a collocar. Aga in heria q̄ e' unio accialis ponit
ex p̄e fr̄a, et n̄ dubti. q̄ e' unio subialis.

Boram. In am̄ tenet. P. Rubinus
P. Burdus. Ieronimia 4° q̄ 3° n̄ 3° f̄ 99. T̄m 10. m̄a e' subta
reception: q̄ dicit in se recipere unionem. Et dicit ans. m̄a e'
subtum receptionis rū fr̄a subialis. Ita. rū unionis, q̄ 9 ans. et hu-
ius dīca rāo e' ḡa agens intendit educere fr̄am a' m̄a in qua
temporā in subtū recipiatur et ideo educatio ponitur ex p̄e epis̄ius
fr̄a. Fraterea fr̄a n̄ her aliud subtum in q̄ recipiatur, nisi in
m̄a: q̄ e' illius subtum: At u. d' agens intendat unire fr̄am
m̄a potius subtanda e' unio in fili, q̄m in ma, sicut fr̄a e' q̄d
principius intendit et offerte.

MOTIVUS

f̄m. 10. q̄d hūo agens n̄
intendit, fr̄am q̄ e' subialis: q̄ dicit in ipso parvo unio detponit
ex p̄e m̄a. Et dicit ans: Agens n̄ intendit aiam rassam
q̄ ad entatem, Ita. q̄ ad unionem, q̄ 9 ans; nam e' agens suum
intendit unire fr̄am m̄a q̄ accipit e' q̄d n̄ potit attingere q̄dam
fr̄am, sicut e' creata, et inseparabilis: At u. intendit unionem, q̄
et recipiatur in ipsa aia rassam.

f̄m. 3°. sp̄iat. f̄ P. bur. Vno phis-
ca iustificati in utroq extremo: q̄ n̄ abiat ut ex p̄e fr̄a. Et n̄ yd
ans. q̄ d' factu n̄ hemis fūntum ad iustificandum indice unicum
nūm. I. Augli. realisti: q̄a optime gothamus deluare moem uniendo colo-
candum ipsam unionem ex p̄e uniu ex p̄em I. trāe ad altum: ut p̄et
ex p̄e unionis lugostice q̄ e' unio perfectissima et p̄fectibile unit utrumq
extremum ipsi infabilius q̄pi trāe. I. trāe ad latitudine in hunc et
stāt ad hūm. q̄. I. trāe plurimum e' in ipso physio nūli. Non tñ nego
et possibili p̄e eant unionem recipi in utroq extremo ut lugra tam
intimauit I. egī ad uniu plurimum fr̄am ad eandem materiam.

Colliges. Geno

¶ 1° in Igo physio n' hanc partiales unioes
alteram ex p̄e me & alteram ex p̄e fr̄e q̄ colligant in unam
solidam. ¶ 2° in Igo metaboli xpi Om̄i dari partiales
unioes hypothetica, alteram ex p̄e me ad Cenum hunc, et alteram
ex p̄e fr̄e ad ipsum hunc. Et non huius e' q̄ ha' ne unioes exist-
erunt separate in tridu mortis xpi om̄i q̄n illius aia separa-
da fuit a ma: q̄ si potuerunt existere separata signum e' qd
sint dirse. Et postea eandem rationem ha' unioes hypothetica amittunt
meante alia unioe dista, sicut ut duo extrema, q̄ recte separa-
rantur: Quod hoc n' mutari in unioribus physicis, ideo negit p̄t par-
tales, negit uniuers meante alia unio dista.

SECTIO III.

Apilur de Uniōe aīr rāoalis.

Igitur et Unioe in cuius lumen ut spiritu et unioe aie rāoalis
Taliq' uinti sumus. Quer: ergo 1° q̄ in Igo hunc secundum unio
spiritus & carna ex parte aie. Et agit ha' I. Juacio et Vasq.
et Larconis tractu b^o. I. 5° C^o. q̄ ga in hoc nulla uidetur
implicatio, n' ex p̄e agentis qd I. hec aiam spualtem potest da-
re unioem spualtem, n' ex p̄e obiecti, id aie, q̄ I. sit spualis
pot recipere unioem spualtem, n' ex p̄e ipsius uniois q̄ pot unire
unum extreum spuale, et aliud corporum, sicut unio hy-
postatica vinculat unum extreum nalle, et aliud signasse: q̄
~~ergo~~.

¶ 3° Ha' unio e' est et n' e' est spualis, eet ga
notoriore in aia spuali n' eet ga dependere a ma corporeo: Id
hoc implicat: q̄
~~ergo~~ q̄ n' habet spualis, q̄ ha' illa unio tota eet spualis
sicut educta ex p̄e dependebat a subto spuali, id aie et hoc de-
pendebat a ma tamq; a tride extremo qd n' habet spualis
uniois, sicut Ipotus ligatis e' spualis, et tñ dependet a Ligide

Fig. 2° Unus impotita Organus est ex p;e huius minus nobilitate. q; est unio sp;i huius Organorum ex p;e me, q; e' ignobilior. Et h;g; Hiam. dico rao e' ga'rum Organum n' e' capax recipiendi unicem p;otest suam immutacionem. At aia realis e' capax recipiendi unicem physiam, q;m agens intendit ad unicem ipsam aiam me.

Fig. 3° illa unio n' pot e' sp;alis, ostenditur hoc ga' p;otest a generante p;o' am' generium corporalem, et hoc p;otest requiri rem Organum. sed illam n' detinet. occasio huius aia' desiderata e' hoc. Et grauis illa difficitas.

Vunio sp;ialis composi huius producatur a grante?

Dicō huius difficultatis. Igitur ex aia Superiori, nam cum p;ia generantis sit malis, et corpora uidentur n' p;e producere utriusque Organum, q; subtleter in aia reali. vnde. nichilominus unicem aia' ita sit ad Corpus produci a generante. Ita A. I. Naso, M. Lenas, C. Avr. Uiedo et alii q; sitat et legor S. C. n° 396. Pr 1° ga' generans in aiam e' Organis: q; optime pot p;udore unicem Organum. Et sic reputata illud fuit ut p;o' generium corpora iam eni' damus sum Organum, nempe aia' generantis, a q; unio Organis produci pot.

Pr 2° q; aia realis nichil producit in Corpus sicut illi isti auctores e' Ita pot in p;ians: At u^o aia ante unicem n' e' insipiens, Ita tñ' assistent corpori. Pr 3° q; aia realis producunt unicem e' generatio totius Ippii. Ita aia realis n' generat totum Ippum: q; hec aia, scilicet generatio unicem querit a parentibus generantibus: aliter ipsa aia Petri geniti dicerent generatio de ipsam p;o' generat unicem, Et totum Ippum in q; ipsa aia formatum iter in cluditur.

Puerit tñ hñ spiatr. I. H. V haec generatio
uniois pcedat hñ utique parente? Nondet pcedere immo ab
mia matris, et meate ab aia Patris. Et pbat utrumq; ga aia ma-
tris e immeate approximata pbsi, n' u' aia Patris q' sot' puerit
disposives ag meantibus resulstat unio. —

Iust. tñ si mater generat unio em. Ipi
legit Beatissimam Virg. ee can. Ipi ineffabilis xpi Crni, ac pindet
anterior se hñre ad ipsum Optimum xpi Crni: sed hoc n' e dicendum. I
pbat hanc minorrem, ga Thes. Et dicitur xpus Crnum pndum
in ee existit merito existiam Sanctissime Virginis, et impetrante a
Deo gratiam, ut Virgo Dei para eet mater ipsius xpi: g. f. Bea-
ta Virgo n' fuit ca xpi Crni, Et xpus Crni n' fuit ca ipsius mater-
nita Santissima Virginis.

Primitus alius 15. suibus Cardinalis d' Lu-
go, et 2. obs. q' refert. I. L. vndeos I. M. d' incarne
20. xpus Crnum q' tenus pndum existentem in ordine intentionis
fuisse tam Guiliolor, et Gratia Dicope Sancte Despene, ut reverenter
Crnam maternitatem. At u' fuisse cattum, et genitum ab ipsa Vir-
gine Sanctissime in ore execuosis, n' implicat ne unam rem
ee poror alia in ore intentionis, et ee posteriorum in ore ex-
ecutionis. Sicut caritas in ore intentionis e' hor secundum publice
et in ore executionis e' posterior ipsa secundum publice. Et regula-
riter Logendo finis e' hor medius in ore intentionis, Et e' pos-
terior illa in ore executionis. —

Pro hñ tñ opposita, q' Hendit unionem
n' ipsius a generante, C. Eng. Unio q' in nutritione fit
ad nouas pes me, n' ipsius a generante, sed ad ipsa aia Ipsi
generati: q' et 1. Unio q' fit in genero educta ab ipsa aia
geniti, et n' a generante. Et dato ante, n'g' dictam, diversa raso
e' ga nec D. Unio q' fit in augmentacione nouar partium me

Non intendit a generante. 1^a u^r Unio a generante intenditur.
Præterea 1^a illa unio e generis totius Ipsi: q^o dicit suenire a
generante; at 1^a illa unio e suis in notitioe n^o a gene-
rare totius Ipsi: s^t partium.

Inst. illa unio e adiunctor
e notitioem s^t eiusdem Ipsi: q^o s^t in generis; s^t q^o deduci-
tur a generante. q^o est alio, aut e ista. At q^o proposito ante n° 1^a
Itam, q^o s^t o^r illa unio s^t eiusdem Ipsi: q^o s^t hanc est
extremas p^lata. Itinere nimis m^um & p^lum, in illa 1^a unio
s^t deduci a disponente m^um. At u^r aia geniti v^r disponit ipsam
m^um. S^t adhuc in illa n^o e introducta, s^t q^o generant introdu-
cere hos disponentes a^r p^lata. deducit i^{am} unio, ad q^o disponit.
At u^r noue unio e adiuncte e notitioem p^lant iam deducit ab
ipsa aia Ipsi, q^o iam ista e introducta in m^um, & pot^r deducere
disponentes ad illas unioes subsequentes, q^o sunt e notitioem et
augmentarem nouar^r partium m^um.

Q^o 2^a q^o Ipsi homogenei
q^o p^lata q^o int de unioem deducunt has unioes: q^o et unio phys-
ica s^t p^lata ab ipsi p^lib^r Ipsi physi, id est ab aia & a m^um.
At dato, & n^o Ipsi ante n^o Itam. dixa r^o e clara, q^o n^o d^u-
ti generans a q^o pot^r deducit unio eis q^o p^lata: q^o s^t p^lata
ab ipsi p^lib^r: at u^r in Ipsi physico dat^r generans a q^o unio ip-
time p^lata pot^r. Præterea hoc argum^r est q^o mit aduersariis q^o
ablenunt unioem Ipsi physi m^ull^r p^lata a generante. Et si ad-
mittunt unioes composi integralis n^o p^lata ab generante, it^r ab
ipsis met p^lib^r integrantibus.

Q^o 3^a aia m^ull^r deducit suam
subsistiam: q^o et suam unioem ad m^um. At 1^a n^o ans Ipsi p^lib^r
2^a n^o Itam, q^o subsistia e p^letas ipsius aie, q^o libet u^r eis p^latu-
er suam p^letas; at u^r unio n^o e magis p^letas aie, q^o me.

Seinde unio intendit a generante substantia nō ab eo nō intendit.

SECTIO V.

Vero aīa rōalis sit fratr̄ dīvīsibilis?

Hoc q̄stio fuit valde dīcūra in N.C. et C. Prag. ut
m̄ Larius p̄dāmas parium luce apperire t̄os huius q̄stionis.
Obseruit ergo M. I. hanc unicem sp̄cularem q̄ substantia in aīa rōali
hēre p̄t p̄tēs, et dīctiles. ita ut illa pars unicis q̄ unit aīa p̄sona
rōalem cōp̄iti ēē dorsum ab illa, q̄ unit sp̄cum aīam p̄di,
et p̄t illam unicem hēre tot p̄t̄s q̄t hēt me cui unio cōres-
pondet. Ita u. dōcet vīag. illam unicem ēē p̄sūs
indivībilis, aīgind ēē eānd oīo in lāgīte et in pēde. Et q̄t
ende legit q̄t̄s degenerat̄ aliq̄ pars mea degredi totam unicem
sp̄cularem. Et q̄t̄s adgr̄it noua pars mea adgr̄it nouam ēē unio-
nem p̄ficiam, q̄a dīc̄t̄ indivībilis, tota dīc̄t̄ p̄exit, et tota dīc̄t̄ adg-
r̄it̄. hic itē explicatur.

Ad q̄stionem, unicem aīa rōalis hēre
p̄t p̄tēs dīctiles. Ita N.C. in Nethas p̄. 30, et Lib. 4. dīc̄t̄ Ang.
Et C. dīc̄t̄. C. Bubalus dīc̄t̄. C. Cent. 2. p̄lībus R.R.
C. 1. q̄a unio aīa rōalis ēē talis p̄dīo, ut pars p̄deri pot̄, et
pars dīenuari et hoc ostendit̄ q̄a si Petrus abindat̄ brachium
toti aīa rōalis manet unita aliis p̄ibus, et tota desinat̄ in frāre
petri brachium abr̄isti. q̄a aīa pot̄ p̄dere unicem ad unam p̄m
et adhuc illam dīenuere ad alias, ac p̄dīs ēē dīctiles, et sectiles.

P̄t 2. in p̄positio q̄n se noue p̄t̄s
me adgr̄unt̄, et aliae dīgunt̄, nam aīa rōalis in hoc cōuentu dī-
enuat̄ unicem. q̄ p̄t̄s me p̄manent̄, et p̄t̄s unicem ad p̄t̄s me
p̄veniunt̄. P̄ciunt̄ aduersari totam unicem perire. Itē contra
q̄n ab his autoribus q̄naam corrumpt̄. illam unicem ad p̄t̄s
me p̄manent̄? Certe n̄ facile vīdebunt̄, q̄t̄ corrumpat̄ unio.

¶ P̄t̄ p̄s m̄, q̄ destituit̄ b̄n̄ iligat̄. Sicut & dispositioes mariaes de-
stituunt̄ p̄s m̄, ac p̄s unio ad illas. Et si aliae p̄s m̄ p̄seuerant
unite, q̄m̄ illaz̄ unio corrumpet̄.

P̄terea ut fiat notitio, pariu-
e ut aia iligat̄ unite p̄ibus m̄ p̄seuerant̄. Sicut aia e' priuū
notitiois, q̄m̄ igit̄ pot̄ eē q̄m̄ notitiois, nisi iligat̄ unite m̄
& iligat̄ hōm̄ q̄ notitiois: q̄ illa unio n̄ perit tota. Et quanet pars
uniois q̄ q̄m̄ aia e' unite p̄ibus antībus, et destituit̄ illa pars ad
destitutioem p̄ibus m̄, q̄ corrumpit̄ ac p̄bus et adgit̄ noua pars uni-
oi ad augustinum nouam p̄ium, q̄ augustinus et tu optime iligatur no-
titiois. Et q̄m̄ aia sit q̄m̄ ipsius notitiois.

Deinde notitio e' aia uitallis: q̄
s̄t̄ fieri ab aia unita corpori: Et si tota unio perit, q̄m̄ e' aia
unita corpori, ut uitallē agat notitioem? paruum igit̄ ut aia
sit ad hā unita, q̄n̄ aliqua p̄s degundit̄, et aliae degundit̄, ad
hoc ut sit q̄m̄ uitallē notitiois. Si enī n̄ e' unita n̄ pot̄ uitallē
operari.

Soluti q̄ si unio in notitioe tñcti: amittat̄ et
alia totalli augrist̄, q̄t̄ det̄ Itinua mors & resurrecciois matr̄,
& p̄bo hoc, q̄a mors distit̄ in resolute totalli unionis, et resurrec-
tio in acq̄litioe totalli noua unionis. Et in opioe aduersariorum
in notitioe perit totalli unio, et augrist̄ est totalli altero
unio: q̄d̄ s̄t̄ Itinua mors & resurreccio nñllis.

Negue dici pot̄ q̄t̄ p̄ceat
totallis unionis ad hā maneant dispositioes ad aiūm̄ ratiōm̄. Et sic ad hā
meruari uitam. hoc enī e' falsum, q̄a ho n̄ uitit̄ & dispositioes, Et p̄
unionem aia ad Christū. Et ostendo hoc evidenter, q̄a p̄t̄ dñc̄t̄ os dis-
positioes, si tñ Deus impedit̄ unionem aia, hō n̄ uitet̄. Et si Deus auferat̄
unionem, relinquat̄ dispositioes, hō moriet̄. q̄ in amissione totalli unionis
distit̄ mors, et augstine totallis unionis distit̄ vita.

Bonabii adhuc i^m Hart. et I^m G^olo Gari adhuc aia e^t unita corpori p^o alteram unioem partitalem q^o posuit ex p^o me, et hoc sufficit ad notitioem. Sed haec responso n^o satisfaciat q^o in m^o no^t aut^r e^t ista unio partialis ex p^o me n^o sufficit ut dicitur I^m vivens. It^m notitio e^t ad uitallis: q^o I^m I^m notitiae, sicut hinc illam sufficiunt unioem ut dicatur notitio procedere a p^o o^r uitali. Et q^o si ista unio ex p^o me n^o sufficit I^m vivum, et i^m haec ista unio n^o sufficit I^m uitale. Sicut illi dicitur unio ex p^o o^r uitali, ac q^o I^m si tota unio ex p^o o^r posuit, n^o pot notitio fieri uitali.

¶ Prossim. In. ^{am} d^r unioe iudicari tunc
¶ Varg. 1° p^o d^r 168 a^r 5°. ¶ Ollerton et I^m tractu l^o 5°
n° 405 p^o 44. Varg. 1° e^t contra radem I^m heire p^os extensivas,
et recte distiles: q^o unio I^m p^oalit^r n^o pot ee distiles. Et p^og^o aⁿs, l^o
q^o n^o e^t ista radem I^m heire p^os intensivas, ut ad uirilium patentur:
q^o neq^z et heire p^os extensivas. 2° q^o n^o e^t ista radem rei I^m p^oalit^r
heire p^os integrales in ore ad tempus. Sicut admittitur lumen p^oo-
ria subtilium: q^o et admittitur res I^m p^oalit^r extensa in ore ad lumen.
n^o q^o i^m impenetrabilitate, haec en^e r^o distinctius rei corporeas, ut
postea deo auxili^r dicemus.

¶ Varg. 2° Si admittitur unio aia disti-
bilis et ipsa aia erit distilla, sicut et correspondet p^oibus distibilibus
mia: It^m hor n^o e^t licendum: q^o et. Et n^o q^o mag^r, q^o unio e^t estia-
lis, et auctalis affixio p^oibus mia distibilit^r: q^o n^o het aia q^o neq^z
meata, neq^z immateate degendet. a^r m^o.

¶ Inst. unio het p^os distiles: q^o coicat
hanc distilitem aia in q^o immateate substat. Et n^o q^o I^m am, q^o
et gratia het p^os 1° grus intensio distiles, et m^o n^o coicat hanc
distilitem gruellem aia in q^o recipit: q^o et Et unio heat p^os ex-
tentio distibilis n^o illas coicabit aia in q^o substat.

¶ Varg. 3°

104

Arg. 3°. Ipotus abz. sibz. e' in dicitur
in de: q^o e' unio me sibz. erit inclusus in de. P. 1° q^o obz. n^o
ans. q^o Ipotus correspondens pibus abz. sibz. et e' dicitur, et hanc
dicitur appellat d^r degr. C. cont. Q^o alia P. P. n^o dicitur Ipotus
nando sibz. r^odem. 2° q^o Ipotus h^ot de m^o in dicitur ad obz.
et q^o illo phyc^e n^o commensuratur. at q^o unio phyc^e imme' mensuratur
q^o pibus me sibz. a q^o sumit dicitur. Q^o q^o unio modus
vii mae' mae' q^o magis accomodari sua realiti': Et u^o Ipotus e' rellas
Et imme' pendeat ab obz. q^o n^o participabit illius sibz. dicitur,
cuit aia realis, q^o e' rellas vii mae' n^o participat illius dicitur.

Sed maior nro et assignare. Et
nimis q^o ex indissilitate Ipotus n^o orienti aliq^o indissilitia in
obz. Ut u^o ex indissilitate unionis p^o la sequuntur emunera. Ide mos
Itinera, et Itinera resurrectio et dari eam uitalem, q^o Ies e' noti-
tio sine p^o uitale. Preterea Ipotus pot reperiare p^o obz.
p^oia in dicitur Ies, et unio n^o pot unire mae' et Ies in sibz.
Locis pibus: genagis Sed participare unio a' mae' cui imme' affig-
ti phyc^e qm Ipotus ab obz. cui ist^o unitur in dicitur. hac doa
et applicanda e' ad ubiorem angelicam, ad Ispatim dicitur, q^o ppter
dicitur obz. et e' dicitur ut latius in Merha deo annuente
sequemur.

DISPUTA II. De Composito.

SECTIO I

Quid sit Comptum, & qmodo distinguatur a pibus?

Quer 1°. Et pum includat epistoli unionem? Et ap^r. P^o q^o
unio e' sibz. Iposicio. Et pum n^o pot sibi sine pali Iposicio

*D*e unius chilii inclusione in ipso; sed p*res* 2*o* f*u* 1*o* in moe
ipso. Et et in ipso talis p*res* est hoc, qui *me* inclusio episcop*al*
unio? Deinde est hoc p*ro*p*ri*e episcop*al* inclusio min*or* et p*ri*ma
uni*vers* aliter non est hoc, q*uo*d ad huc in moe talis p*res* hunc episcop*al*
inclusio unio.

Quer 3*o* p*ter* min*or*, p*ri*ma et unioem in-
cludat p*ri*ma aliqd amplius? De neg*at*e i*co*i. Pr*o* 1*o* q*uo*d p*ri*ma ma-
ria, et unioem trahit resolut*io*, et illig*it* p*ri*mu*m*: q*uo*d nihil ulterior*is*
regrit*it*. Pr*o* 2*o* q*uo*d p*ri*mu*m* acci*ale*, x*ii* p*ro*p*ri*e aduersarios, nihil
aliud poss*it*. p*ter* dubium p*ri*ma et unioem: q*uo*d s*ol*lo p*ri*mu*m*
acci*ale*. Pr*o* 3*o* q*uo*d p*ri*ma dubit*atio*n*is* n*on* uiuentia nihil aliud
includit*ur* sup*er*addit*um* ultori*m* min*or*, p*ri*ma et unioem: q*uo*d neg*at* p*ri*ma
dubit*atio*n*is* uiuentia.

*P*ro*posit*um d*icitur* am*bit* tenet p*la*s*u* g*o* q*uo*d c*on*f*us*o*rum*
1*o* in hoc q*uo*d n*on* p*ri*ma substantiat p*ri*ma, ut ab illa uiue*at*
ita ut p*ri*ma sentiat, uiuat, videat p*er* q*uo*d q*uo*d n*on* p*ri*ma uiuit, sed
et totus hoc dicit*ur* uiu*at*: q*uo*d aliqd e*c* peculiare sub*st*iale co*inc*at
a p*ri*ma s*ecundu*m ab ipsa p*ri*ma. De neg*at* p*ri*ma q*uo*d iste eff*us* animan-
di faciendi uiuere sentire e*st* in*dictu*m ab ipsa p*ri*ma: q*uo*d nihil divers*um*
a de sub*st*iale co*inc*at. Sicut p*ri*ma acci*ale* q*uo*d albedo co*inc*at sub*st*iali
e*c* in*frument*um gl*ori*ficati*um*, et e*c*um deal*lant*i*io*, q*uo*d sit aliiquid
divers*um* ab ipsa albedo*re*: q*uo*d s*ol*lo s*ecundu*m in p*ri*ma sub*st*iale.

*C*on*tra* 2*o* a*m* u*al*li*n* n*on* co*inc*at
m*er* e*c* det*rac*tum p*ri*ma*re* de*bet* e*c* al*bu* m*er* i*nt*ent*io*, et corporis: q*uo*d ali-
quid inclusio*re* hoc sub*st*iale p*er* min*or*, p*ri*ma et unioem. At neg*at* p*ri*ma,
q*uo*d illud e*c* al*bu*, u*al*li*n* corporis et n*on* aliud e*c* q*uo*d i*esa*
m*er* organica*re* p*er* p*ri*ma et unioem*re*. Ut*que* p*ro*p*ri*ma*n* et*que* sub*st*abile*re*
cumq*ue* alio sub*st*iali*re* non illigit*ur* hoc uiuens corpor*em* esse. Unde
ex sub*st*ib*ili* organica*re* q*uo*d denavit corpor*em* n*on* credunt a p*ri*ma ro*ati*, sed
a p*ri*ma s*ecundu*m, et organata*re*, q*uo*d de het ant*er* ad unioem acc*ed*o*re*.

Arg. 3° h̄ e uiens corruptile; Et hac uita corruptibile n̄ poterit uiuere ab aia mali incorruptibili: q̄ dati aliqd subiecte dictum, et q̄ prouiet hoc uita corruptibile. De alia uia h̄em ēē uiens corruptile n̄ q̄ ad aiām ab m̄ q̄ ad uniuersum q̄ e corruptibile, et sic separati ab incorruptibili, n̄ ut ipso uniuersum uiens corruptile, q̄a illius uita poterit separari, et corrumpi unio q̄m h̄et ad aiām uiuentem. —

Arg. 4° h̄ e irakabile et n̄ uior x̄. *Ad terram*: q̄ aliqd coiunt aia mis̄ p̄ter se ipsam, illud dñi qd ipsa mis̄ et inasici. Et rgo. *Si* q̄ denoces trius dōc̄t̄ri uniunt a' iunctio fr̄e i m̄: Nucle restant denoces totius, et haec denoces n̄ st aliqd dictum ab ipsa fr̄a unita mis̄: ut jet in Iposi, nihil en' aliud e' ēē albus, nisi albedo unita subito ab eo. —

Arg. 5° h̄ ei via Vasquii ad summum procedens in Iposi subiectibus uiuentibus, n̄ u. in n̄ uiuentibus. Id est h̄ec et sunt Iposa physica n̄ datur diversa nos sive in vase Iposi, uiuentia includant aliqd amplius p̄ter mām ipsam. Uniuersum n̄ u. n̄ uiuentia: et si haec x̄. Cham Vasq. nihil amplius includunt, id dicendum e' duiuentibus in vase Iposi.

V compūm disquadrat̄ a suis p̄ibus?

Primo q̄. *Si* totum s̄. ip̄m disquadrat̄ a suis p̄ibus s̄t sumptis. *Et* nece. *C. Thomas, M. S., Iohannes, Petrus, et alii.* *Et* s̄. ga. *Ipsum s̄t stat suis p̄ibus unitis: q̄ ab illis n̄ disquadrat̄. Ad* t̄. *En' aliud e' totum, nisi p̄s s̄t sumptis et unitas.* *Et* 2°. ga. *E' illud qd singuli dictum, et pars ipsius Iposi. S. n. Si e' pars, q̄ includit in ipso toto ac p̄ibus totum n̄ e' dictum ab haec p̄. Si n̄ e' pars: q̄ e' aliud totum, t̄ q̄ n̄ e' ḡt̄io, in unico en' ipso n̄ datur nisi unum totum, t̄ q̄ q̄rimus an' disquadrat̄ ab oīibz suis p̄ibus, q̄ includit in vase totius. —*

entiam in ^{am} tenent. Et act. Scottus Herb.
Liquus Caputus et alii apud It. I. in Netha. C. 36 Sec.
3°. ~~g. 99~~ Arg. 1. in adusta liquore ab effu. Et p̄s ut
sumptu. Et in adusta ipsi. g. Liquore ad Ipsi. Et adiugat
ca adusta extrea liquore ab effu. Isto. ca adusta inservia. nego
m̄j. r̄i d̄r̄it e. ga ca extrea influit ee p̄aligd a se re-
stiter dictum et in effum reatu a se dictum. Et u. ca intrea
adusta ipsi e ma ha d vno n̄ influyant ee p̄aligd a se
reatu dictum neg in effum dictum reatu.

Postibus adhuc ma influit ee
in Ipsi. g. p̄arem ex r̄ia rei distam. g. ~~et~~. Et n̄t ari. ga
ma n̄ influit in Ipsi. restiter influeret in se ipsam. g. e pars
Ipsi. Et in influit g. p̄arem ee in p̄am. Et e m̄llis. Et in
hoc maxime adserendum e. q. si p̄s sumunt lectio n̄ ee
efficiat Ipsi. Et ee m̄ p̄s constituentes ipsum Ipsi. Si u. su-
manti distributio eet cas ipsius Ipsi. g. tenus una influit
ee in aliam p̄em distam. Et g. talitem distam.

Arg. 2. Ipsi e unum. Et u-
nam r̄iat p̄udem. atq. p̄s et p̄es. Et r̄ant d̄r̄us p̄udes. g.
Ipsi e distam a suis p̄ibus. Et adiugat ari. Ipsi e unum. Et
p̄. e unam etiam ex p̄ibus. Et ari. Et sic in r̄e Ipsi. n̄t
nisi unicam in p̄udem et unicam unidem r̄ae cuius locatio-
nem Ipsi. unitum. n̄t p̄. si p̄s sumunt lectio. q.
brent d̄r̄as aces. sed tunc n̄ sumunt in r̄ae Ipsi. Et p̄um
unitar.

Arg. 3. ex autorite illi. g. tenus dicit hoc
Platum. — Ba n̄ ee has literas. — Et ob. — Et in alio
textu locet libra n̄ ee sex. g. sentit alios Ipsi digni a
pibus et n̄t sumptu. Et ad hos textus lectio ad p̄um q.
tenus n̄t r̄ae William. — Ba n̄ ee. — Et ob. — diligendu m̄e,

Si nō dicit unio grammaticalis, nam tamen ē nō ē. Dicit ut si nō
uniantur haec tria litterae invī se. Quām rōndeo eōt nō
biū tria nō ē sex, si nō uniantur. Si iō uniant extīcē, dicitur
sex, neq; hoc negavit dicitur.

Arg. 4. p̄t̄ denōrāces diūnt̄ d̄
trito ipso, q̄ nō adhanc̄ t̄ gibis. q̄ t̄ dōto ipso nō dicitur
genitari et cornūgi ~~est~~ q̄ nō dicitur t̄ mā et gā hōi. q̄ ipum
dūgūt̄ a pibit. Et nō t̄ hā dēnōrāces nō dūniant
gibis dūnūm lūmp̄t̄, p̄t̄t̄n̄ t̄ ipis gibis cōlectiō: nam
multe denōrāces nō cadunt in p̄t̄ sēcūm q̄ rāce unios adhanc̄
t̄ dōto: nam q̄ libet p̄r̄t̄ f̄ de nō ē ho et t̄ p̄t̄ unīt̄ d̄fīt̄n̄t̄
hoem, et sic t̄ aliis denōrācioibis.

Arg. 5. q̄ dīc̄o, p̄t̄ unīt̄ nō
dīc̄unt unīo in recto. Si in recto q̄ dīc̄um nō q̄t̄ ab unīo
dicta in recto. q̄t̄ dīc̄ut̄. q̄t̄ hoc dīc̄ut̄. **Q**uid alius est
in recto nisi mā gā, et vīo in mā dīc̄ti, 1. ipso. q̄t̄ dīc̄it nostra
q̄t̄.

Ans. Totum accīale, q̄t̄ album dīc̄it in recto subtrū
d̄ in ibi hōo albedīnem. q̄t̄ et totum subtrū dīc̄it in recto man
et dūm, in recto u. unīo. q̄t̄ ad ans. hoc dīc̄tum album in recto
ipso hōo in recto subtrū in p̄teriam et albedīnem. Et ad p̄t̄c̄es
logias dīc̄it sumat̄ in recto subtrū: At u. lūmp̄t̄ q̄t̄ dīc̄tum 1. cō
p̄t̄rum e. utrumq; dīc̄it in recto. Et si q̄t̄ p̄t̄m̄ur in ipso accīa
li, ac in accīali.

Ans. q̄t̄ in rectis accīaliōs dīc̄it sp̄cialis
ras p̄pter uerificōem ḡt̄m̄: nam si q̄t̄as q̄d̄t̄ album? recte
rōndebit̄ ēē subtrū hōo albedīnem. Si u. q̄t̄as q̄d̄t̄ sit ho p̄ph̄ce?
nō bī rōndebit̄ ēē man et dūm hōtes unīo, et ēē man et dūm
unitas invī se nisi fiat q̄t̄o et uocabulo. Alter p̄t̄sum ego pro
p̄t̄to dīc̄ere: Ipum subtrū - ē unio 1. mā et gā - Et sic eam